

stemmelser netop allerede har et sådant værn i dag tilpasset vores samfund i dag. Det betyder naturligvis ikke, at der ikke også på dette område kan opstå situationer, hvor der kan være grund til at overveje, om vi fra politisk side skal præcisere grænserne for det, vi som samfund vil acceptere, f.eks. hvis det konkret måtte vise sig, at det eksisterende strafferetlige værn ikke slår til og altså ikke reelt indeholder en beskyttelse, som svarer til samfundets almindelige normer.

Efter min opfattelse står vi imidlertid ikke i en sådan situation i dag. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der for tiden netop verserer en straffesag ved politimesteren i Slagelse mod et firma, der for nogle måneder siden husstandsomdelte en reklame med pornografisk indhold. Jeg er bekendt med, at politimesteren i denne sag har rejst tiltale for overtrædelse af de nævnte bestemmelser i politivedtægtens § 10 og straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser.

Det er altså ikke sådan, at de bestemmelser, vi har i dag, ikke længere bruges, når der rent faktisk foreligger en situation, hvor der er grundlag for at antage, at normerne for acceptabel adfærd i vores samfund er overskredet. Den konkrete sag verserer som sagt nu ved domstolene.

Som jeg allerede tidligere har tilkendegivet i forbindelse med min nylige besvarelse af nogle spørgsmål, som Venstres hr. Christian Hansen har stillet mig om den konkrete sag, må vurderingen af, om en sådan sag eventuelt giver anledning til at overveje nye initiativer, naturligvis bero på udfaldet af straffesagen.

Skulle det vise sig, at det eksisterende strafferetlige værn ikke yder beskyttelse mod at modtage den form for pornografisk materiale, som blev omtalt i den konkrete sag, kan der naturligvis være grund til at gå ind i en nærmere vurdering af, om det bør give anledning til at overveje nogle initiativer på området.

Det vil imidlertid efter min opfattelse ikke være rigtigt her i dag at gå ind i en nærmere vurdering, når sagen for tiden er under behandling i retten.

Alt i alt er der efter regeringens og min opfattelse tale om, at vi har en lovgivning i dag, som giver den rigtige ramme, den naturlige ramme, på dette område, som er genstand for dagens debat. Men vi skal selvfølgelig være opmærksomme på og parate til at præcisere disse rammer, hvis der viser sig at være behov for det med baggrund i konkrete sager. Det er regeringen som sagt også klar til.

Forhandling

Frank Dahlgaard (UP):

Det, ministeren sagde her, er skuffende, jeg havde frygtet det: Det eneste rigtige er at følge normerne og udviklingen i samfundet. Er det sådan en politiker siger? Hvis normerne og udviklingen i samfundet ikke er anstændige, ikke er rimelige, ikke er forsvarlige over for børn og unge, skal man så bare følge med? Er det politik bare at følge med strømmen, eller er det politik at sige: Dette her er en udvikling, som er en afvikling af moral og anstændighed. Den vil vi ændre på.

Det var ikke regeringens eller justitsministerens indgang til det. Det var, at her skal der ikke ske noget, den er god nok. Der er en sag, der kører i Slagelse, og nu må vi se lidt på det, men ellers har vi politivedtægten, og Rigsadvokaten siger, at der ikke er behov for ændringer, og så har vi straffeloven osv.

Jeg synes, det er beklageligt. Jeg ved ikke, om justitsministeren selv eller andre i regeringen har børn eller børnebørn – det har man jo nok – og hvordan man synes, det er at gå ind på en tankstation eller se fjernsyn med ungerne, og så bliver der klasket billeder i hovedet på én, som giver anledning til ubehagelige situationer. Det er da noget, som vi politikere her – de af os, der er ansvarlige og voksne – skal forhindre, skal stoppe. Vi skal ikke bare sige: Nå ja, men det er normerne for acceptabel adfærd i samfundet, og sådan er det jo, og vi må følge med tiden. Har man ikke selv nogen mening?

Jeg har en mening på det her område, og det er derfor, jeg har rejst forespørgslen, og jeg vil stærkt opfordre til, at Folketingets partier giver deres medlemmer frit slag her, så man kan stemme efter sin egen overbevisning og i overensstemmelse med grundloven og ikke bare afvise det her problem, som er påtrængende, og som er voksende. Ministeren sagde det jo selv: Billedpornografien er i vækst. Han talte om den almindelige udvikling i vores samfund, som går i retning af mere og mere af denne her slags, og så skal der altså ikke gribes ind.

Jeg har svært ved at forstå det – især fra et parti, som slår sig op på at være miljøbevidst. Hvis ikke det her er forurening, mental og psykisk terror og vold over for børn og unge og i øvrigt også voksne, så ved jeg ikke, hvad det er. Det er da ikke frihed, at man ikke kan blive fri for at blive konfronteret med billedpornografi offentlige steder. Jeg foreslår ikke og siger ikke,